

1889-07-08

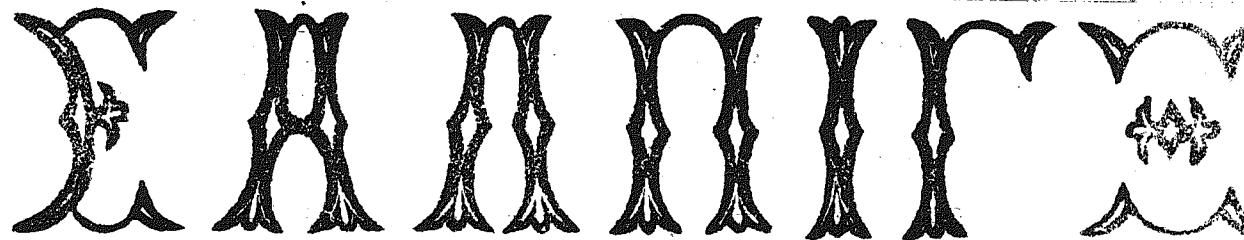
þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 2 3 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10469>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέας
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου
Ἐν ταῖς χωρίσιαις
Ἐν δὲ τῷ ἔξωσε-
ρικῷ 10.

ΕΦΙΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Έκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο οπορθαντικός ειδοποιώ τους συμπατριώτας μου Κυπρίους τους έγινται σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ δῆλη τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τους λιμένας οἵτινες εἶναι εἰς τὸ ἀρχαιολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅπι ἀναλημβάνω νὰ ἐκτελῶ διὶ δῆλη τὸ μέρη ταῦτα διαρρόους παραγγελίας νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιτολᾶς ἐξ δοσῶν χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς δόσιας ἀναλημβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιτολᾶς δὲ μέσον ταχυδρομεῖον νὰ σιέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν δόσιας παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τῶν, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ο θέλων περισσότερας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ χάρι τοῦ κ. Πέτρου χ' Χαραλάμπου ὁσὶς Βικτωρίας.

Λεμεσός 1 Ιουνίου 89.

Σταῦρος Ματείδης.

ΠΟΥ ΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΣΑΣ;

Μόνη σήμερον ἐγκαθιδρυθεῖσα ἐν Κύπρῳ Ἀργή, νόμιμος, ὡς μὴ ἰσχύοντος κατ' αὐτῆς οὐδὲνός νόμου καὶ ιταρά ως μὴ ἀνατρέπομένη ὑφ' οὐδὲνός τοιούτου, πρὸ τῆς δοπίας κλίνουν τὸν αὐχένα ταπεινῶς καὶ τῆς δοπίας τὴν δύναμιν αισθάνονται καὶ Κυρενῆται καὶ ἀρχοντες, μόνη Κυρενῆταις σήμερον πανίτχυρος καὶ μοναρχική, ἡ ἀπόδιπτον ἐξουσίαν κεκτημένη ἐπὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων, εἰνεὶ οἱ κακούργοι, οἱ ζωοκλέπται, οἱ δενδροξέσται. Τίς ηδύνατο νὰ φαντασθῇ καὶ τίς ἐτόλμα νὰ προτίθῃ καὶ προείπῃ δτὶ ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Μ. Βρεττανίας θὰ κατήντα ἐντὸς διλγῶν ἐτῶν ἔρμαιον τῶν ληστῶν καὶ τῶν κακούργων χωρίς νὰ θεωρηθῇ ἀνόητος; Καὶ δῆμας οἱ δι-

χυρίως τῶν κατοίκων εύρισκονται εἰς προβληματικὴν ἀσφάλειαν, ἡ ἀθλιότης τῆς καταστάσεως κατήντησεν εἰς τὸ ἀπροχώρηταν πλέον, καὶ οἱ γωρικοὶ εύρισκονται εἰς σημεῖον ἀπελπισίας.

Μυθώδεις καὶ ἀπίστευτοι καταντοῦν ὅσαι καθ' ἐκάστην συμβαίνουν ἐν τῇ νήσῳ καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λεμησοῦ καὶ τῷ διαμερίσματι Αύδημου ζωοκλοπαί. Δὲν ἔμενεν ἀνθρωπος τοῦ δοπίου νὰ μὴ ἐκλάπησαν δις καὶ τρις τὰ ζῶα τὰ δοπῖα τότε μόνον εὔρισκει ἀφοῦ πληρώσῃ, ἐὰν ἔχῃ, βαρέα λύτρα. Πλεῖστα τούτων ἐπιβιβάζονται εἰς πλοῖα εἰς ἀπόκεντρόν τι μέρος καὶ ταξιδεύουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χωρίς νὰ γείνηται τοῦτο γνωστὸν καὶ νὰ καταστιώχωνται. Κατίτημαν οἱ χωρικοὶ νὰ κλειδόνωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τῶν τὰ ζῶα διὰ νὰ τὰ προφυλάξωσι. Δὲν δύνανται νὰ τὰ ἀφήσουν οὐδὲ στιγμὴν νὰ νέμωνται ὡς συνήθως εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ κοιλάδας, ὃν δὲ χόρτος διὰ τοῦτο μένει ἀνέπαφος. Αἱ ἀποξέσεις δένδρων, τὸ νέον τοῦτο τρομερὸν μέσον ἐκδικήσεως κατ' ἐκείνων οἴτινες τολμῶσι νὰ ἐκστομίσωσι καὶ μίαν μόνην λέξιν κατὰ τῶν κλεπτῶν, κατήντησαν τόσον συνήθεις, ὥστε οὐδεὶς τολμᾶ νὰ φυτεύσῃ ἢ νὰ περιποιηθῇ δένδρον. Οἱ κακούργοι τοσοῦτον ἐθρασύθησαν, ὥστε εἰς τὸν ἀπόδιπτον εἰς ἄλλο χωρίον μέλλοντα νὰ μεταβῇ, ἐπέρχεται δις καὶ τρις ἡ ἴδεα ἐξομολογήσεως καὶ κοινωνίας. Εἶνε λοιπὸν κατάστασις αὐτῆς; Ποῦ λοιπὸν ἡ διοίκησις τοῦ τόπου τούτου, ποῖον τὸ ἔργον της, ποῦ οἱ ποινικοὶ νόμοι της;

Ἀπορίας ἀξιον εἶναι ὅτι ἡ Κυρενῆταις δὲν θεωρεῖ ἔσετι λίαν κατεπείγουσαν τὴν λῆψιν ἐκτάκτων καὶ δραστηρίων μέτρων καὶ ἐξακολουθεῖ θεωρένη ἀπάθως τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ ἐπιζησασα βελτίωσιν ἐκ τῶν δι-

καστηρίων μόνον, ἐκ τῶν ποινικῶν καταδιώξεων καὶ ἐκ τῶν τιμωριῶν, αἵτινες σύγεον πάντα τοτε ἐπιβάλλονται εἰς μόνους τοὺς μὴ ίκανῶς ἐξησκημένους εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἀναμένουσα τὴν ἐπέμβασιν τῆς Θείας Προνοίας.

Τὸ ἀριστον καθ' ἡμᾶς μέσον, ὅπερ ἐκθύμως ὑπεστηρίζαμεν ἀνέκαθεν, ἡ εἰς διάφορα δηλονότι μέρη σύστασις ἀστυνομικῶν σταθμῶν, ἐφαρμοσθὲν πέρυσι ἐπί τινα καιρὸν εἰς διαμερισμάτι τῆς Πάφου, τὸ μᾶλλον λυμανόμενον ὑπὸ ληστῶν καὶ κακούργων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἵκανωτάτου κ. Ὅγγλεϋ, ἐπέφερε θαυμάσιον ἀποτέλεσμα. Ἀπὸ πολλῶν χωρίων μιᾶς ἐκτεταμένης ἐκεῖ περιφερείας καθησύχους καὶ τιμίους, παρ' οὓς καὶ μόνοις ἔχει ἴσχυν καὶ πέρασιν, παρ' οὓς καὶ μόνοις τυγχάνει σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως. Περικλείεται μόνον καὶ φράττει τὴν ἔξοδον τῶν ἀθώων γέων καὶ νεανίδων καὶ ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν εποδον εἰς τὸν Μικρασιατικόν.

Τὸ πηγον, ἔγειναν καὶ νέα σχεδιάζεται νὰ γείνωσι φυλακαί πρὸς τίνα σκοπόν; πρὸς περτορισμὸν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἀτάκτων, τῶν λυμανόμενῶν τὸ ἀγαθὸν ποίμνιον λύκων. Ἀλλ' ἐν αὐταῖς κατακρατοῦνται τὰ πρόσβατα, διότι τὸ μὲν ἐπηδητε καὶ ἐπαίξει καὶ διότι τὸ δὲ ἐχόρευσε καὶ ηδύμηντεν, οἱ δὲ λύκοι ἀφίνονται νὰ διαιτῶνται ἐν τοῖς δρεσιν, ἐκεῖ ἔνθα τοῖς ἀρέσκει καὶ ἐκεῖ ὅθεν ἀνενοχλήτως δύνανται νὰ ἔχακολουθῶσι τὸ ἔργον των.

Ποῦ λοιπὸν ἡ ἴσχυς σας; ποῦ τὰ δεάφορα νομοθετήματά σας; ποῦ οἱ ποινικοὶ νόμοι σας; Η Κυρενῆταις πρὸς τὸν λαόν εἶναι δημοπορος καὶ διαδικτος ἀγοραστῆς. Πωλεῖ ἡ Κυρενῆταις εἰς τὸν λαόν τὴν περιφρούρησιν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας του, τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ησυχίας, τὴν εύνομίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ διαδικτος καταβάλλει τὸ τίμημα τούτων, τὸν φέρον. Ἐν Κύπρῳ τὸ τίμημα καταβάλλεται ἀδιακόπως μέχρις διοίκον προπληρωτέον καὶ εἰς ὑψηλὴν τιμὴν, διότι τὸ ἔργον της, ποῦ οἱ ποινικοὶ νόμοι της;

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατρέξι κατ' αποκοπήν. Ἀρθροσύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλου καταχωρίζονται διωρεύν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

Τῇ «Σάλπιγγι».

Δῆμοι τὸ σχολικὸν ἔτος καὶ ἡ ἀπειράριθμος τῶν διδασκάλων χορεία κινητοποιεῖται, πρὸς ἀποδίξιν τὴν νάρκης καὶ τὴν διαταργίας, πρὸς ἀπόλαυσιν μικρᾶς ἐλευθερίας, πρὸς ἀπόκτησιν ὑγιείας καὶ εὐεξίας, καὶ πρὸς . . . θεοιδητικόν. Τὸ δεῖ τὸν διδασκάλους, ἀλλα τὸ δεῖ επὶ τῷ αὐτῷ μένειν εἰνε λίαν χα-

λεπόν παρά πολλοῖς τούτων. Χωρίου μεταλλαγέντος τὰ χωρία γλυκέα, καὶ ἀρχεται λοιπὸν ἡ μετανάστευσις, ὡς ἡ γενικὴ ἔκεινη μετακομιδὴ τῶν Ἀθηναίων καθ' εκαστον. Σεπτέμβριον καθ' ὃν δὲ μή εἰδὼς νομίζει τὴν πόλιν ὅλην ἐκρεύγουσαν τῆς πόλεως. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἡ παιδεία περιφέρεται κατὰ τὰς δύο τούτους μῆνας ἐν Κύπρῳ, λίαν σοβαρῶς. ζητοῦσα ἀπαγόρων εἰς ἄλλα νέα ἀνάκτιντρα.

Καὶ ἀρχεται λοιπὸν ύφ' ἔκαστου διδασκάλου νέα ἐκλογὴ νέου γωρίου, τοῦ μὲν ἀρεσκομένου πλειότερον εἰς ἄλλο καὶ τοῦ δὲ καταστάτος μισητοῦ εἰς τοῦτο καὶ τῶν πλείων ἐπιθυμούστων τὰ παγυμισθότερα, καὶ πολὺών ἐκλιπαρούντων τὴν τοῦ ἄλλου θέσιν ὅτι μικροτέρου μεσθοῦ καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐπιτυγχανόντων τῶν τελευταίων, διότι παρὰ τοῖς ἀμαθέσι καὶ ἀπαιδεύτοις, παρ' οἷς οὔτε ἡ ἵκανότης νοεῖται καὶ ἔκτιμαται οὔτε ἡ ὑπηρεσία κρίνεται, αἱ τοιαῦται θέσεις δύνανται νὰ τίθωνται εἰς μειοδοσίαν καὶ θά ἐπιτυγχάνῃ πάντοτε ὁ μὲν ὀλιγώτερον μισθὸν δεχόμενος αὐτάς.

Κίνησις λοιπὸν τρομερὰ, σεισμοὶ καὶ κλονισμοὶ τῆς παιδείας κατ' αὐτὰς, ἥτις ἀφειδῶς χυθεῖσα ἐκ τῶν οὐρανῶν δωμάτων, οὐχὶ διὰ πλειόδοσίας ἀλλὰ διὰ μειοδοσίας διανέμεται τῇ εὐτυχεί τοῦ Ζήνωνος καὶ Εὐαγόρου πατριδί. πλουσίᾳ δ' οὖσα καὶ ἀρχοντος οὐδὲ ἐπισκοπῆς δεῖται παρὰ τῶν ἀρμοδίων. ἀλλ' ἀριστεῖται μόνη νὰ καταλάβῃ ὡς ὁ ἀήρ πάντα κενὸν χῶρον καὶ πᾶσαν κενὴν κεφαλὴν. «Πολλοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον τῶν πατέρων προβαίνουσι φιλαργυρία; ἀμα καὶ μισοτεχνίας, ὥσθ' ἵνα μὴ πλείονα μισθὸν τελέσειαν, ἀνθρώπους τοῦ μηδενὸς τιμίους αἰροῦνται τοῖς τέκνοις παιδεύτας, εῦωνον ἀμαθίνει διώκοντες».

X.

ΣΟΛΕΑ.

Αξιότ. κ. Συντ. τῆς «Σάλπιγγος». Η κατὰ τὴν βόρειον κλιτὸν τοῦ Ολυμποῦ ἐκτενομένη κοιλάς τῶν Σόλων ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐφημίζετο διά τε τὴν φυσικὴν αὐτῆς καλλονὴν καὶ τὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους της. Ἀναδιφῶν τις τὰς δικίας σελίδας τῶν ἰεροῖαν - ήμῶν διδύνατον νὰ μὴ σχηματίσῃ σαθεράν γνώμην περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς περιρρύτου ταύτης κοιλάδος, ἀναλογούμενος τὰ πλεονεκτήματα, ἔτινα ἡ πλουσία φύσις ἐφιλοδώρησεν αὐτῇ. Ἐπὶ τῶν ἐνθεν καὶ ἔνθεν λόφων εὔσκιοι πεῦκαι σείσουσιν ὑπερηφάνως τοὺς ἀειθαλεῖς αὐτῶν κλῶνας, πληθυσμός ἐλαῖων καὶ ἀλ-

λων ὀπωροφόρων δένδρων ποικίλλει τὸ κλιμακήδον ἀνυψούμενον ἔδαφος, ὃ δὲ ἀνεξαντλητὸς καὶ εὐεργετικὸς Κάρης διατηρεῖται ἀνὰ μέσον τὰς λιπαρὰς ἔκεινας γαίας ἀρδεύει αὐτὰς ἀρειδῶς. Καὶ οὐμας μετὰ τοσαῦτα ὀδρά, ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῆς μάργεντικῆς κοιλάδος κατάστασιν δὲν θὰ δυνηθεῖμεν νὰ περιορίσωμεν τὰ αισθήματα ημῶν καὶ νὰ μὴ ἀφήσωμεν νὰ ράνη τὸ ἐπίζηλον τοῦτο ἔδαφος ἐν τρυφερὸν δάκρυ.

«Οσην μεγαλοπρέπειαν, ζωηρότητα καὶ ἀρμονίαν παρατηρούμενεν εἰς τὴν θάλλουσαν φύσιν, τότην σύγχυσιν, ἀτονίαν καὶ περιεργὴν καθορῶμεν ἐπὶ τοῦ βίου τῶν κατοίκων.

Ἄπο τῆς ἐνταῦθα ἀρίστεως τῶν Αγγλῶν ὑπὸ φυσικὴν ἀποφύν τὸ διαμέρισμα τῆς Σολέας ἐκαλλύνθη, ἐπαγρύπνως περιφρουρουμένων τῶν πέριξ δασῶν, ἀλλ' ὑπὸ οἰκονομικὴν περιηλθεν εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς ἐλευθερίας. Ο βίαιος καὶ σκληρὸς τρόπος τῆς εἰσπράξεως, οἵτις πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡνάγκασε τοὺς γεωργούς νὰ ὑποκύψωσι εἰς ὑπέρογκα χρέη, οἱ βαρεῖς κτηματικοὶ φόροι ὡς καὶ τὸ πλημμυλές καὶ ἐπειγμοὶ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς ἐκτεμήσεως, ἐπήνεγκον τὸν παντελῆ δλεθρὸν. Μυρίακις εἰς κάτοικος ἐξέθεσαν τὰ δίκαια παράπονά των πρὸς τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν, αὕτη δὲ εἰς τὰς ἀδρόρρονας ἀπαντήσεις τῆς ἐπιτάπτει ἐστει καρτερίαν, ἐπιλέγουσα διὰ ἀπὸ πολλοῦ ἥδη τὰ προτεινόμενα ἐπασχολοῦσι τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκ τούτου ἐλπίσωμεν. Διατί δύμας τῶν ἐξ ημῶν αὐτῶν νὰ διλιγωρῶμεν; Τὸ διαιμέρισμα τῆς Σολέας ἀφ' ἵκανῶν ἥδη χρόνων ἐθεωρεῖτο λίαν φιλομαθές, μεγάλην δὲ πρὸ τίνος κατέδειξε σπουδὴν εἰς τὴν σύζασιν σχολείων, εἰς τρόπουν ὥστε καὶ τὸ ἐλάχιστον χωρίον ἴδρυσε τοιούτον, ἀλλὰ δυσγρῖς ἡ φιλομουσία τῶν κατοίκων κατέρρευσε μετὰ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καχεξίας. Τὰ πλεῖ στα τῶν σχολείων, ἡ ἐκλεισταν τὰς θύρας, ἡ εύρεσκονται πνευξιῶντα, τὸ δὲ τῆς πρωτευούσης Εὐρύχου δὲν ἀποφέρει οἶους δικαιοῦται τις νὰ προσδοκᾷ καρπούς. Οὐδόλως περιποτεῖ τιμῆν τοῖς ἐν Εὐρύχῳ ἡ ἀδιαφορία αὐτῆς πρὸς τὰ κοινωνικά, ἡ καλὴ τῶν διοίων λειτουργία οὐ μόνον αὐτοῖς θὰ ὀφέλει, ἀλλὰ καὶ τὸν ζῆλον τῶν πλησιοχώρων θὰ ἡγείρει. Πρὸ διετίας διετηρεῖτο ἐνταῦθα καὶ παρθεναγωγεῖον, εἰς 8 20 ἀγγιλ: λίραι ἐχεργοῦντο ὑπὸ τῆς Κυβέρνησεως, καλύπτουσαι σχεδὸν τὸν μισθὸν τῆς διδόσκαλου, καὶ δημώς ἀγγιων. διὰ ποίων αἰτίαν κατηγορήθη ἀπαρατηρήτως. Πρὸς δὲ ὑπήρχεν ἀναγνωστήριον, ἐξ οὗ με-

γάλας τῷ ὅντι ὠφελείας εἶχον, πλείους τῶν 30 συνδρομητῶν ἀριθμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν παρῆλθεν ἔτος καὶ διελύθη.

Ταῦτα πάντα δὲν χαρακτηρίζουσι λαὸν ἐπιζητοῦντα τὴν προσαγωγὴν καὶ εὐδαιμονίαν του, οὐδὲ ἐπιτραπεῖται τὴν ἔφεσιν ἢν ἐκάστοτε δεικνύσμεν πρὸς τὴν πρόσδον ημῶν.

Ἐν Σολέ 27 Ιουνίου 1889.

Εἴς παρατηρητής.

—:—

Διὰ τὴν «Σάλπιγγά» μας.

Δέν ξεύρεις μὲ πόσην λαγτάρων καὶ μὲ πόσην ὅρεξιν κουβαλούμεθα σ' τὸν γύρον τοῦ δασκάλου μας, σ' αὐτὸν καὶ σ' τὸ πιῶμα, νὰ διακάσῃ τὴν «Σάλπιγγά» μας διάσκις τὴν λάθορεν γιὰ ν' ἀκούσωμεν ταῖς προκωπάδες πούκαμεν ἡ πρεσβεία μας. Μὰ ἔως τώρα διέπομεν μόνον πολλὰ διασκέδαστες, μεγάλας τιμᾶς καὶ καλὰ φαγητά. Προσπαθοῦν φαίνεται οἱ Εγγλέζοι νὰ μᾶς τοὺς χορτάσουν καλὰ μ' αὐτὰ δλα καὶ νὰ μᾶς τοὺς στείλουν μὲ 5—6 δικάδας βάρος παραπάνω εἰς τὸν καθένα, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὲ εὔκαιρην τὴν τζέπην καὶ μ' εὔκαιρα τὰ χέρια.

Μὲ τὰ φαγητὰ καὶ μὲ τὰ καρναβαλάτα φορέματα ποῦ τοὺς ἐφόρεσαν, οὔτε ἡ κοιλιά μας σταματᾶ τὸν ταρπουρά, οὔτε τὸ ζιμποῦν καὶ τὸ βρακί μας κλείσουν τὸ στόμα των. Έγώ, διταν ἔγειναν ἐκεῖνα τὰ συλλαλητήρια, κατέβηκα εἰς τὴν Λεμησόδον μὲ μίαν ποδῆναν καὶ ὠρχίσθηκα εἰς τοὺς ἄγ. Αναργύρους νὰ μὴ τὴν ἀλλάξω εἴναι νὰ δῶ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ οἱ θαυματουργοὶ αὐτοὶ, — μεγάλον τὸ δημόρα τους, — δχ: μόνον μ' ἐδογήθησαν νὰ φυλάξω τὸν δροκονμου, ἀλλὰ ἐκαμάν ωστε ἀπὸ μῆλα, σωστή πάνω κάτω, νὰ μείνῃ μισθή τώρα καὶ περιμένω μὲ τὸν κοσκινόδρακον γείτονά μου ἢ νὰ γείνωμεν Ἀδάμηδες — πρὶν τοὺς καταβῆ ἡ ὅρεξις τοῦ πεπονιοῦ, — (δὲν ξεύρειν ἡτο πεπόνι, ἢ δλα τὸ ποῦ ἐπειθυμησαν) καὶ ν' ἀρχίσωμεν περιηγήσεις σ' αὐτοῖς, ἢ ν' ἀλλάξωμεν τὴν παπούτσαν καὶ νάνδυμασμεν μὲ τὰ φύλλα τῆς συκιᾶς ποῦ θὰ μᾶς φέρουν μαζῆ των. Τὰ μεγάλα ἐκεῖνα τραπέζια ποῦ τοὺς ἐκαμάν τὸ ἐστολίζαν ἐκεῖ αἱ βασιλικαὶ μουσικαὶ καὶ ἀπ' ἐδῶ ἐκράτει τὸ ίσον. ἡ δουλική καρδιά μας.

Τέλος πάντων, αὐτὰ δλα νὰ δούμεν ποῦ θὰ ζεσπάσουν καὶ ποῦ θὰ τελειώσουν ἀρά γε θὰ μείνῃ μόνον ἡ γλύκα τῶν εἰς τοὺς διντίπροσώπους μας κ' ἡμεῖς νὰ κλαίωμεν καὶ τοὺς ππαράδες ποῦ ξαδιάταμεν, ἢ θ' ἀλλάξῃ ἡ μαύρη τύχη μας πρὶν πέσουν οἱ τίτσιροι τοῖχοι μας.

«Μισοπόδηνος.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μᾶς ἐπεσκέψθησαν οἱ καύσωνες ἐν διη τῇ μεγαλειότητί των. Δὲν τολμᾶτε νὰ ἐξέλθῃ τὴν οἰκίας του.

* * *
Αὔριον ἀρχονται αἱ ἔξετάσεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Καθολικῆς.

* * *
Συνεπέια τῶν ἐν Βάδῳ Χάλφα ταραχῶν, ημισυ τάγμα ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐκ Μελίτης μεταβαίνει εἰς Αλγυπτόν, ὡς καὶ διλόκληρον τὸ ἐνταῦθα σταθμεύον, ὅπερ ἀναχωρεῖ προσεγώς ἀσάκις τὴν λάθορεν γιὰ ν' ἀκούσωμεν ταῖς προκωπάδες πούκαμεν η πρεσβεία μας. Μὰ ἔως

προσεγώς παρασταθήσεται ἐν τῇ αὐλῇ τῆς λέσχης «Ἐνώσεως» τὸ λαμπρὸν, περιπετειῶδες, συγκινητικάτατον καὶ διδακτικάτατον δρᾶμα «Ο ταγματικοῦ λουριούργος» καὶ ἡ ἀστειοτάτη, εὐφυεστάτη καὶ πλήρης ἀποτελεσμάτως Κωμωδία «Γάμος ἄνευ νύμφης» τοῦ κ. Ραγκαβῆ. Προσεγώς παρασταθήσεται ἐν τῇ αὐλῇ τῆς λέσχης «Ἐνώσεως» τὸ λαμπρὰ, εψημέθα δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ κοινὸν θ' ἀπέλθη λίαν ηγαριστημένον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Αὔριον Κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Έφορία τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς πόλεως καταστημάτων δίδει λόγον τῶν πράξεων τῆς ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ ἀληλοδιδακτικοῦ σχολείου. Εἰς τὴν λογοδοσίαν ταύτην, δλως ἐξαιρετικὴν ἐφέτος, διότι περὶ πολλῶν σπουδαίων ζητημάτων γενήσεται σκέψις ἀφορώντων τὴν ἐν τῷ μέλλοντι συντήρησιν τῶν σχολείων των σχολείων καὶ σύμπαντες οἱ πολιτεῖαι, οἱ τὰ καλὰ τῆς παιδείας συναιτιανόμενοι καὶ ὑπέρ τῆς διατηρήσεως τῶν σχολείων ἐδιαφ

βαίροντα καὶ ἐρ Ἀρατολῆ καὶ ἐρ
ιῇ Δύσει, ἀλλ’ ὑπὲρ οὐδερὸς ἀπο-
γαίρεται. Προκαλούμενος διηρε-
κῶς ἔδει Βερολίνου τὰ εἰτη τίνες
οἱ σύμμαχοι του, ἐκλέγει μετ’ εἰ-
ρωνικῆς υπεροψίας ως σύμμαχον
τὸν ἀφαρεστάτων ἡγεμονίσκον τῆς
ἀρατολικῆς Εέρωτης. Ἀταθήρ
πρὸς προκλήσεις, δείκνυται ἐξ
τούς ἀταθῆρ πρὸς δελεάσματι.
Ἀποσύνει τὴν χεῖρά του ἐκ τῶν
Γερμανῶν, ἀλλὰ δὲρ τείνει αὐτὴν
πρὸς τοὺς Γάλλους. Ὁ ληρ τον
τὴν προσοχὴν στρέφει εἰς τὴν ἐ-
σωτερικὴν ἀραδιοργάρωσιν τοῦ
χράτους του, κατώθισε δ’ ἐρ δι-
αστήματι ὀλίγων ἐτῶν καὶ τὰ δη-
μόσια οἰκογονικὰ τὰ ταχτοποιήσῃ
καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας τὰ
πολλαπλασιάσῃ ἐκπληριτικῶς.
Ἀτάραχος πρὸς τὰς κατὰ τῶν

Φωποικῶν ἔξοτούσιεσιν καταγρέλι-
ας, οὐτε διακόπτει, ἀλλ' οὐτε ἐ-
πισπεύδει τὴν συστηματικήν με-
τακίνησιν τῶν στρατιῶν του πρὸς
τὰ δυοῖκα πόνορα. Αισθάνεται
ὅτι ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς του λυπι-
τελέστιτα ἐργάζεται ὁ χρόνος καὶ
ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ περὶ ἐπιχρατή-
σιν ἀμύλῃ τικητῆς θ' ἀραδει-
χθῇ ὁ καρτερικώτερος. Ἐκ πυρο-
μοίας περιόδου ἀποχής καὶ συλ-
λογῆς δυνάμεων ἔξηλθεν ἄλλοτε
ἡ Ρωσία, υχίσασα κατὰ πρόσω-
πον τῆς Ἐυρώπης τὴν παρισια-
νήν συνθήκην, καίτοι δὲ σήμερον
τὸ ἐπὶ τῷ συνθηκῶν τοῦ Φραγ-
κοφορτίου καὶ τοῦ Βερολίνου θε-
μελιόνυμερον διεθνὲς καθεστός σκέ-
πτι η ἀπροσμάχητος δύναμις τοῦ
μεσευρωπαϊκοῦ συνδέσμου, μεγά-
λην εὐρωπαϊκήν κρίσιν καιροφυ-
λακτεῖ καὶ πάλιν η Ἄραβη Ρωσία, δπως
ἀποσείρη τὰς ἐτει 1,878 ἐπι-
βληθείσας εἰς τὴν φιλοδοξίαν τῆς
πέδας.

8. ΕΠΙΦΡΑΔΑΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς
ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος
νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Δι-
ευθυντοῦ τοῦ ἐγ γένεταις Διδα-
σκαλείου κ. Χαρισίου Παπα-
μάρκου.

Οι ἀγῶνες συνιστάμενοι ἐκ διαφόρων δοκιμασιῶν ἴσχυος καὶ εὐφυτές ἀνήρχοντο εἰς 24 περίπου, ὡς 18 μὲν ἦσαν ἀγῶνες ἀνδρῶν, ^{καὶ} δεῖ, πατέρων. Παρατρέχοντες διὰ τὴν συντομίαν τὰ δινόμια τῶν ἀγωνισμάτων σηματίζουμεν διὰ τοῦτο ἀθλητὴς ἤρχοντο πρότερον εἰς τὴν Ἡλίδα καὶ ἐγυμνάζοντα ἐπὶ δέκα μῆνας συνεχῶς εἰς τὸ γυμνάσιον τῶν Ἡλείων. Καὶ κατὰ μὲν τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας ἐγυμνάζοντο ἐναλλάξ εἰς τὰ καθ' ἔκαστον ὄγωνισμάτα, κατὰ δὲ τὸν δέκατον ἐγίνοντο τὰ τρομελετήματα τοῦ Ὁλυμπιακοῦ ἀγῶνος, καθ' αὐτοῦ προσηκόντο εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἔμελλον τὸ ἀγωνισθῶσι, μετὰ δὲ τούτο ἀμνυσον τὸν ὀρτισμένον δρόκον πρὸ τοῦ Ὀρκίου Διός ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ. Ἀλλὰ καὶ αἱ πατέρες καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ σιδεροκαλοὶ αὐτῶν ἀμνυσον ἐπίστοις ἐγγύωμενοι, διὰ θέλοσσι τηρήσεις ζε-

(1.) Αγων συνθετος ἐκ τῆς πυρηνῆς καὶ πάλης.

—Καθ' ἀς ἔχομεν πληροφορίας,
ἡ εἰδησις ὅτι τὸν αὐτοκράτορα
τῆς Γερμανίας, κατερχόμενον εἰς
Ἀθήνας ὅπως παραστῇ εἰς τὸν
γάμιον τῆς ἀδελφῆς του, θὰ συνο-
δεύσῃ ὁ διάδοχος τῆς Ἰταλίας
πρίγκιψ τῆς Νεαπόλεως, εἴτε ἀ-
κριβής.

Ο διάδοχος ἔρχεται εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀπιπροσωπεύσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ βασιλέα Οὐγιέρτον κατὰ τοὺς γάμους, θὰ ἐπιβῇ δὲ τοῦ γερμανικοῦ στόλου μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν Γερούη ἢ ἐν Νεαπόλει.

*Πλήρης τῶν ἀπόλλων πριγκίπων,
κατὰ τοὺς γύμνους μαρθάνομεν δὲ
θὰ πυρενερθῇ καὶ διάδοχος τοῦ
Δαρικοῦ θρόνου καὶ ἀδελφὸς τοῦ
ημετέρον βασιλέως πρίγκιψ Φρί-
δερίκος.*

Ωντε ατ Αθήναι κατὰ Ὀκτώ-
βριον θὰ καταστῶσιν ἀληθὲς ἐρ-
τευκτῆριον ἡγεμονικῶν προσώ-
πων.

—Τὸν γερμανικὸν τύπον παρώρ-
γισε τὸ οὐκάλιον τοῦ τσάρου, δι’
οὗ ἀπαγορεύονται αὐθίς «οἱ γάμοι
μελῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς
Ρωσίας οἰκον, δυναμιέρων ρὰ ἔ-
χωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου,
πρὸς ἡγεμονίδας ετεροδόξους, ἐάν
μη ἀνταὶ ἀλλάξωσι πρότερον τὸ
θρήσκευμα» Ἡ «Ἐφημ. τῆς Κο-
λωνίας» ἐρωτᾷ: «ποῦ θὰ εὑρωσι
τύμφας οἱ πολνάριθμοι ἄγαμοι με-
γάλοι δοῦκες; Ὁρθόδοξοι ἡγεμο-
νίδες ὑπάρχουσι μόνον ἐν Μαν-
τσούβοντίω καὶ ἐν Ἀθήναις, γερμα-
νίδες δὲ πριγκίπισαι δὲν θὰ στέρ-
ξωσι πλέον ν’ ἀλλάξωσι θρή-
σκευμα».

—Τὰ ιταλικὰ φύλλα δημοσιεύονται τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης καθ' ἀ «στρατεύματα συναθροίζονται ἐπειγόντως ἐν Ααρλσον, δι' ὧν

ἢ ἐλληνικὴ καθεέργησις σκοπεύει
νὰ ἐπωφεληθῇ καὶ τὴν ἐλληνιστηρίαν
ἐρ τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴγιου ταρι-
χῆς καὶ διτ, καὶ θὲ ἀ βάθυοσται
αἱ τελευταῖς ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς
καθεέργησεως χάριν οἰκονομικῶν
ἐπιχειρήσεων ἐξενρεθέντες πόλοι
θὰ διατεθῶσι κρύδα εἰς στρατιωτι-
κὰς παρασκευάς.» Ἐννοεῖται δέ
δὲρ χρήζονται καὶ ἀπαντήσεως
τοιαῦται κωμικαὶ εἰδήσεις.
— Αἱ ἐκ Κρήτης εἰδήσεις ἀποβα-
νοῦσιν δοποῖαι ἐξ ἀρχῆς ὑπωπτεύ-
σαμεν. Ἡ ἐν Στύλῳ τῶν Ἀποκο-
ρώων συνάθροισις τῷρ μνησηρε-
στημέρωρ λαμβάνει καὶ ὀλίγον
μεγαλεῖτερον κῦρος, προσγωροῦσαι
δὲ εἰς αὐτὴν δι' ἀρτιπροσωπειῶν
αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι.

*Tí ékhnēσas oī áπεισταλμένou
τῆς συναθροίσεως ταύτης παρὰ
τοῦ Ἐξ. Μαχιμὸντ πασᾶ Τζελλα-
λεδίν, ἥγροειτο ἐτὶ ἐρ Κρήτῃ τῇ
1η τρέχοντος.*

Ατ ἀργηθεῖσαι τοὺς φόρους δυ-
τικαὶ ἐπαρχίαι εἰναι πιθανῶς αἱ
τῶν Σφραξίων, Ἀποκορώνυ, Σε-
λίον καὶ Κισσάμιον.

Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἡ ἐρ-
Στύλῳ συνάθροισις τείνει ω̄ και-
ταστῇ η ἀ.ηθής τοῦ χριστιαν-
κοῦ πληθυσμοῦ ἀτιπρόσωπεια
καθ' ὅλην τὴν Κρήτην, τὸ δε
ἀξέωμα τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς
ἐρ αὐτῇ πλειονοψήφούσης μερί-
δος τίθεται εἰς δεντέραν μοῖραν.
— Η «Βορειοχερουμαρική», τὸ δο-

γαροντοῦ ἀρχικαγκελαρίου, τὸ οὐ-
γράφει. «Ο λόρδος Σαλισβούρης ἐ-
δῆλωσε πρὸ μικροῦ ἐτῷ ἀγγλι-
κῷ κοινοβούλῳ δτὶ οὐδεμίᾳ δύ-
ναμις προτίθεται ν' ἀποσπάσῃ
τὴν Κρήτην ή ἐτῷ μέρος τῆς
Κρήτης ἐξ τῶν κτήσεων τοῦ
Σουλτάνου. Οὕτως ἀραιρεῖται σι-
ωπηλῶς τὸ ἀράξιον ρητῆς ἀ-

καιρέσεως θρύλημα, καθ' ὁ δῆθειρ ὁ αὐτοκράτωρ ὑπερχέθη τὴν Κρήτην δίκην προικός εἰς τὸν διάδοχον τοῦ ἐλληνικοῦ θρύλου.

— Ὄτι η ἀγριλικὴ κατέμηνης
δει προτίσσουε καρή τοφόφωσιν,
ισχυριζομένη ὅτι η παροντιά
τῶν ἀγριλικῶν στρατεύματων ἔτει.
Αἰγύπτιων εἶναι ἡ παραίτητος πρὸς
ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τοῦ
θρόνου τοῦ Καθεῖη, ἀπέδειξεν
ἐκ περισσοῦ ἡ προέλαυσις τῶν
Δερβισιῶν πρὸς τὸ Βάδυ-Χιλδρα
Τὰ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην
Βουδχάοντες στρατεύματα, προσ-
βαλόρτα τοὺς ἐπιδρομεῖς, ἐ-
τρεψαντ αὐτοὺς εἰς φυγὴν, φο-
ρεύσαντα περὶ τοὺς 500 καὶ
κυριεύσαντα 2 τηλεόδα.

— Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βούλην προτάσεις περὶ χορηγιῶν ὑπὲρ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλας Λογέζις, ἵς οἱ γάμοι μετὰ τοῦ κόμητος Φάιφ θὰ τελεσθῶσι περὶ τὰ τέλη Ιουλίου, καὶ ὑπὲρ τοῦ πρωτοτόκου νιοῦ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλας Αλέρτου Βίκτορος. Αἱ προτάσεις ἡμέθισται καὶ πάλιν τὰ νεῦρα τῶν φίλοσπαστῶν, ὡς ἐρ ὄνοματι ἀνηγγειλεν δὲ Λαβούσσερ ὅτι θὰ πολεμήσῃ τὰ νομοσχέδια.

EMPIPIKA

Κρατία	ἀπίστα	ά.	ποιώτ.	γρ.	140—145
»	ευνήθη	ά.	»	»	130—135
»	δεύτερα	»	»	»	100—120
»	ξυνισμένα	»	»	»	40—60
ρακή	σεῦμα	19	βαθ.	ή	όχ.
					παρ.
σίτες	τὸ	κοιλὸν	γρ.		50
σιτεσ	τὸ	κοιλὸν	γρ.		18—20
χριθῆ	»	»			6—9
ἄλευρα	αἰγυπτ.	ό	σάκκως	γρ.	120—122
ἐντόπια	τῶν	μηγχνῶν	»		115—118

αιτίαν νόσους: 'Επομένως παρετεύχεται τούς πολίτας νὰ ἀντέχωσι μὲν πρὸς τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν βλάπτεται ή ὑγρείας τοῦ ἀνθρώπου, ν' ἀντέχωσι δὲ καὶ πρὸς τὰς νόσους, ηὔτον κατεύχαλόμενοι· ὥπερ, αὐτῶν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον θεραπευόμενοι καὶ τελείστερον αὐθίς αὐχριωνύνοτες. «Τγχινειν τε ἀνάγκη, λέγει ὁ Λουκιανός, καὶ ἐπὶ μήκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς καμπάτοις. καὶ διλαγάχεις δὴν δ τοιοῦτος ἀσθενῶν φυσεῖν. Οὐ τοίνυν οὐδὲ νόσος οὐδὲ κάμπτος εἰς τοιοῦτον σῶμα ύμπεσσόντα ραδίων ἀλέγεταιν, οὐδὲ ἐπικρατήσειν εὑμαρῶς· τὰ ἔνδοθεν γάρ εὑ παρετεύκασται αὐτῷ, καὶ τὰ ἔξω μᾶλλα καρτερῶν πέφρακται πρὸς αὐτὸν, ὡς μὴ παριέναι εἰς τὸ εῖτον, μηδὲ παραδέξειν μήτε ἕλιον αὐτὸν, μήτε κρύος ἐπὶ λύματι τοῦ σώματος». Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν λόγων τούτων δ Λουκιανὸς παριστησι τὸν Ἀνάχρονι νέον ἔτι τῇ γῇ λικίαν, κατὰ τὸν διάλογον αὐτοῦ μετά τοῦ γηραιοῦ ἥδη Σόλωνος φεύγοντα τὸν ἕλιον καὶ ζητοῦντα νὰ καλύψῃ τὴν κεφαλὴν εὐλαβεῖῶς διὰ πλούτου, καὶ παρακαλούντα τὸν Σόλωνα νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν σκιάν, ἐνῷ ὁ Σόλων, καίτερον γέρων ἥδη καὶ φολακρὸς τὴν κεφαλὴν, πάντη ἀδιαφόρος θαταρτο πρὸς τὸν κατὰ κεφαλῆς αὐτοῦ πίπτοντα καὶ ἐπιφλέγοντα ἥλιον.

(Ἐπεται συνέχεια).